

Wskazówki dla autorów

Teksty winny być przesłane na nośniku cyfrowym w formacie edytora MS Word.

Artykuły nie powinny przekraczać 22 stron (wraz z tabelami i rysunkami), a doniesienia do 5 stron. W wyjątkowych przypadkach tekst może być obszerniejszy, ale wymaga to uzgodnienia z redakcją czasopisma.

Pierwsza strona powinna zawierać w kolejnych wierszach: tytuł pracy w języku polskim, następnie tytuł w języku angielskim, imię i nazwisko autora/-ów, nazwa i adres instytucji zatrudniającej autora/-ów, krótki abstrakt w języku angielskim (do 100 słów) oraz słowa kluczowe (bez powtórzeń słów z tytułu). Następnie, od nowej strony, powinien zaczynać się zasadniczy tekst wyrównany do lewej strony, bez dzielenia wyrazów. Nazwy gatunkowe i rodzajowe powinny być pisane kursywą. Na końcu artykułu (po piśmiennictwie) winno znaleźć się streszczenie w języku angielskim (max. 1,5 strony), w którym należy powołać się na zamieszczone w tekście tabele, ryciny i fotografie.

Tytuły rozdziałów winny znajdować się w oddzielnych wierszach, bez numeracji. Dopuszcza się 3-stopniowy podział tekstu: TYTUŁ ROZDZIAŁU, *Tytuł podrozdziału*, Tytuł najniższego działu.

Tabele należy przygotować w osobnych plikach w formacie *.XLS (Excel) lub *.DOC/DOCX (MS Word). Tabele winny być zaopatrzone w kolejne numery rzymskie z dwujęzycznymi (polskimi i angielskimi) tytułami i opisami kolumn.

Ryciny (wykresy) winny być zaopatrzone w kolejne numery arabskie, a ich tytuły i objaśnienia (dwujęzyczne) zestawione na osobnej stronie. Ryciny należy przesłać w jednym z następujących formatów: *.CDR, *.EPS, *.PDF, *.TIF/PSD, *.JPG lub *.XLS. Dla rycin z grafiką wektorową preferowany jest format *.CDR, *.EPS/PS, *.PDF lub wykresy w Excelu. Należy unikać sporządzania tabel i rysunków o dużych rozmiarach (większe niż A4) oraz ograniczyć ich liczbę do niezbędnego minimum.

Fotografie powinny mieć swoją numerację (liczby arabskie) zgodnie z kolejnością cytowania w tekście. Objaśniając na rycinie szczegóły nie należy stosować słownych opisów tylko symbole, np. A, B, C, a szczegółowy opis zamieścić w podpisie pod ryciną (po polsku i po angielsku).

Tabele, ryciny i fotografie winny być zapisywane w osobnych plikach (nie włączane w tekst) w formatach j.w.

Piśmiennictwo zestawione w porządku alfabetycznym autorów powinno zaczynać się od nowej strony i zawierać pozycje cytowane. Tytuły prac pisane alfabetem łacińskim powinny być podane w ich oryginalnym brzmieniu. Prace pisane cyrylicą winny być transliterowane na alfabet łaciński zgodnie z zasadami międzynarodowymi (zalecenie ISO). Przykład zestawienia piśmiennictwa:

Kondracki J. 1981. Geografia fizyczna Polski. — PWN, Warszawa.

Pawłowski B., Zarzycki K. 1972. Zespoły łąkowe i wrzosowiskowe. [W:] W. Szafer, K. Zarzycki (red.), Szata roślinna Polski. T.I. — PWN, Warszawa, ss. 338–352.

Sokołowski A. W. 1983. Konieczność zwiększenia powierzchni Białowieskiego Parku Narodowego. — Parki Narodowe i Rezerwy Przyrody, 4(2): 29–37.

Kilka prac jednego autora publikowanych w tym samym roku należy odróżnić małymi literami po roku wydania. Prace cytuje się w tekście: Szafer (1972) lub (Szafer 1972). Jeżeli praca ma więcej niż dwóch autorów, należy cytować: Pawłowski i in. (1974). Cytując w tekście kilka prac obok siebie należy zachować kolejność chronologiczną, oddzielając poszczególne pozycje przecinkiem, zachowując kolejność alfabetyczną, np. (Borkowski 2004, Wójcik 2010) lub średnikiem (Borkowski, Cykowska 2005; Wachowicz 2015).

W pracach humanistycznych można stosować przypisy na ogólnie przyjętych zasadach.

Redakcja nie zwraca przesłanych materiałów.

Wszelkie pytania odnośnie wydawnictwa należy kierować na adres Redakcji.